

שיעור הוירטואלי של מר לי

זופרים: Genesis Capellan, Bekim Bruka, Justin Diaz, Paige Kim

מאירים: Diana Melo

סיכום

כיתה אלף היא זמן מיוחד, אבל מה קורה כשהיום לימודים הראשון הוא וירטואלי? השיעור הוירטואלי של מר לי הוא סיפור על קבוצת ילדים בכיתה אלף המשתתפים בשיעור דרך ז'ום. השיעור של מר לי כולל תשע תלמידים נפלאים ולכל אחד מהם יש סיפור לספר על התרבות שלו. הסיפור מראה איך ילדים, הסתגלו לחיים בהסגר וללימודים וירטואליים. דרך הסיפורים התלמידים למדו על הייחודיות של כל חבר בכיתה. מר לי עוזר לתלמידים שלו ללמוד את הערך של רב תרבותיות.

תורמים

סופרים

ג'נסיס קאפאלן
ב'קים ברוקה
ג'סטין דיאז
פאיג' קים

מאיירת

דיאנה מאלו

מתרגמים

אלבנית - ב'קים ברוקה
קוראנית - פאיג' קים
פורטוגזית - ראקל דוס סאנטוס
ספרדית - לוז מילדרד טיטו
גרמנית - קיילה תומאס
צרפתית - ואלרי גייטס
איטלקית - לוז מילדרד טיטו

מר לי מלמד את השיעור הוירטואלי הראשון שלו.

בשיעור וירטואלי כל התלמידים לומדים מהבית דרך
המחשבים שלהם!

מר לי מתגעגע ללמד את התלמידים שלו בבית הספר,
אבל שיעורים וירטואלים הם הדרך הכי טובה לוודא שכולם
מוגנים מוירוס הקורונה.

למרות שהתלמידים לא נפגשים פנים אל פנים,
כולם יכולים לראות אחד את השני דרך המסך מחשב!

”בוקר טוב תלמידים! אני כל כך שמח לראות את כולם!”
בירך מר לי את התלמידים שלו. ”לפני שאנחנו
מתחילים, חשוב שנלמד קצת אחד על השני. היום אנחנו
הולכים לדבר על
המנהגים של כל אחד מאיתנו.”

איליר הרגיש קצת מבולבל ושאל, "מר לי, מה הם מנהגים?"

"אני כל כך שמח ששאלת איליר! מנהגים הם אירועים
מיוחדים שאנחנו עושים עם המשפחות
שלנו" ענה מר לי.

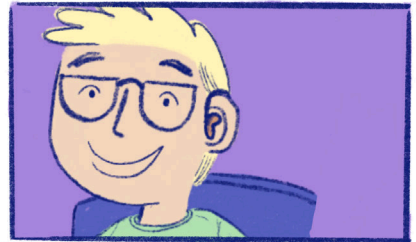
”לכל אחד מאיתנו יש אורך חיים שונה. אנחנו אפילו יכולים לראות זאת לפי החדרים של כולנו! ללינג יש חדר ורוד, לנדיה יש חדר ירוק, ולמקוס יש חדר צהוב! למרות שלכל חדר יש צבע שונה, הם כולם עדיין חדרים!”

YES!

אחרי 15 דקות, מר לי ביקש מכולם להניח את
העפרונות שלהם.

“טוב תלמידים, עבר הזמן! לינג, בגלל שביקשת לשתף
מקודם, אני אתן לך להציג ראשונה”

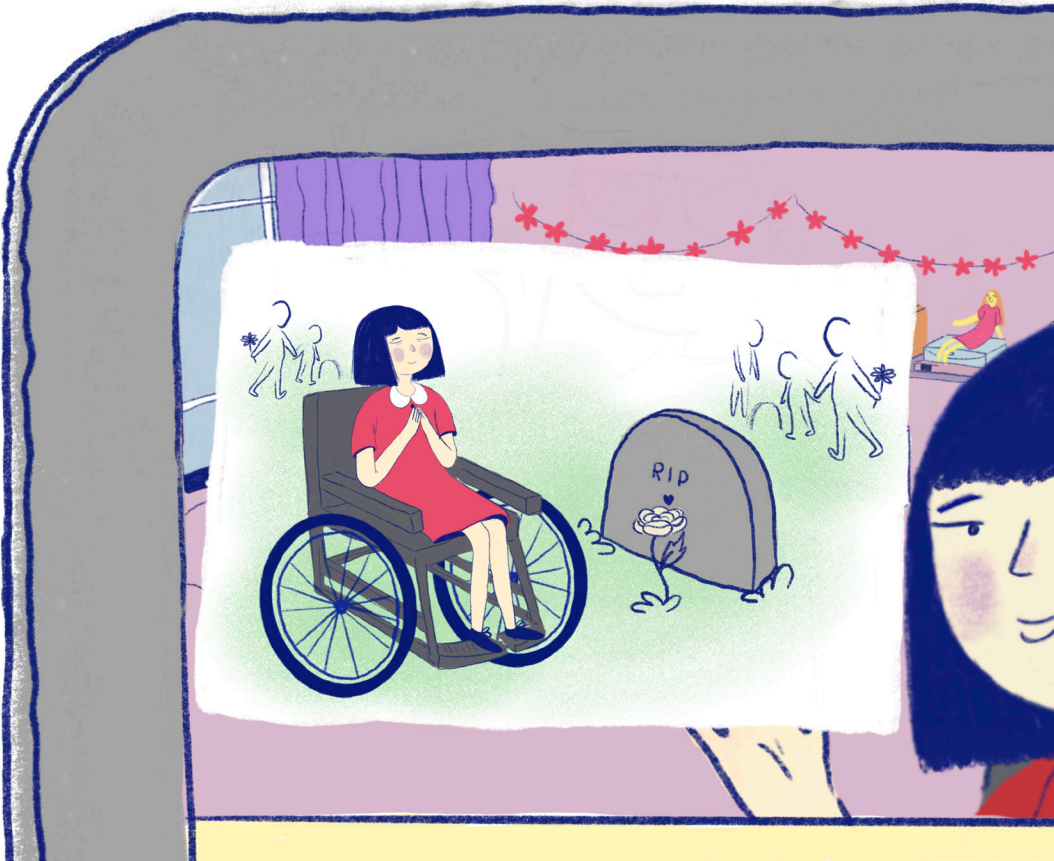
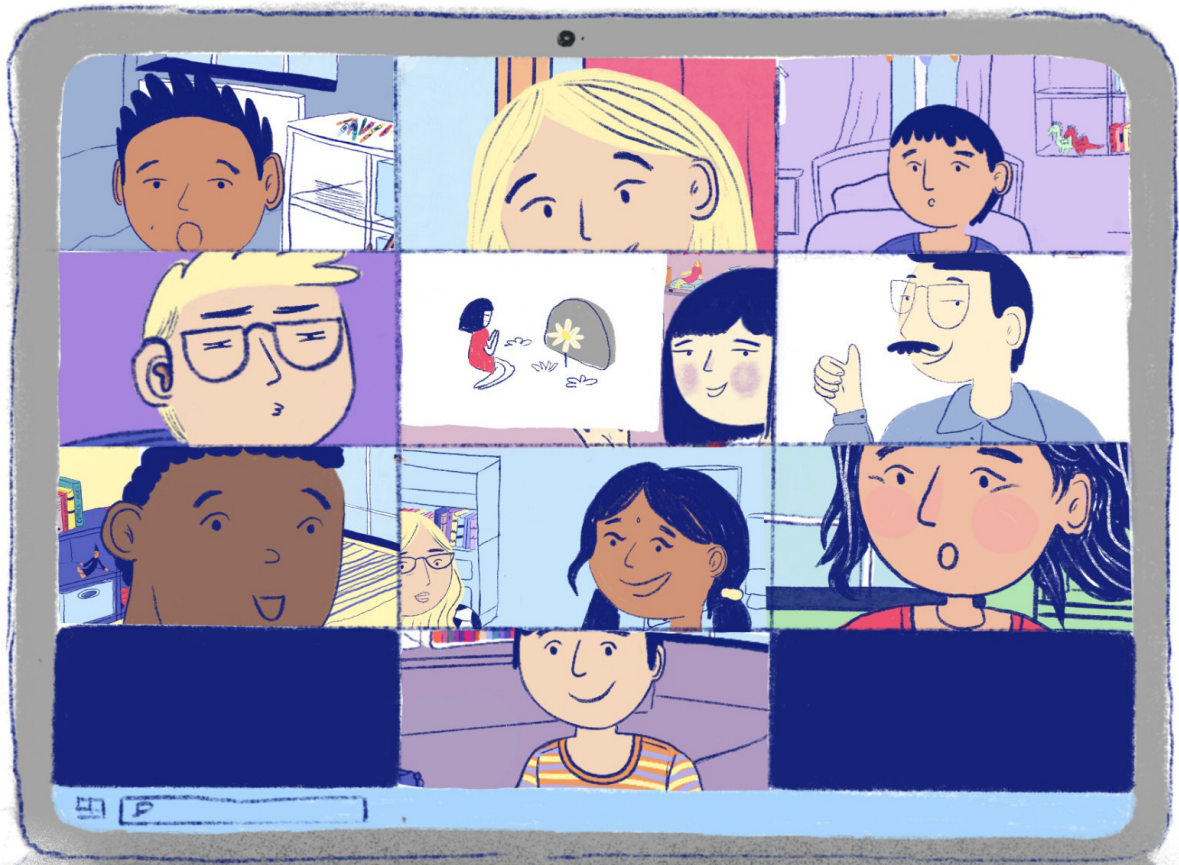
“ציירתי תמונה של פסטיבל צ'ינגמינג, זה הוא
יום מיוחד בסין!” אמרה לינג בהתרגשות.

“לינג, בבקשה תספרי לנו עוד על הפסטיבל”
ביקש מר לי.

”ביום הפסטיבל, משפחות סיניות מבקרות בקברים של אבותינו כדי לנקות אותם, להתפלל ולהעלות מנחות פולחניות.” אמרה לינג. ”אנחנו גם חוגגים את עונת האביב ואני תמיד מניחה ורד לבן על הקבר של סבתא רבתא שלי. אמא שלי אומרת שאנחנו צריכים לעשות זאת על שנה כדי לכבד אותה.”

כל התלמידים התפלאו מהמנהג של משפחתה של לינג.

אחרי שהוא שמע את הסיפור של לינג, איליר חייך בהתרגשות ואמר "בתרבות שלי יש חגיגה דומה!".

"נהדר!" ענה מר לי. "איליר, תוכל לספר לנו על המנהג של המשפחה שלך?"

”באלבניה, אנחנו מקשטים את המרפסות של הבית עם פרחים כדי לחגוג את תחילת האביב! אנחנו גם אופים עוגיות מתוקות שנקראות 'באלוקום'” אמר איליר.

כל התלמידים התלהבו מסיפורו של איליר ורצו לנסות את העוגיות המתוקות.

”מורה, אני יכולה לספר על המשפחה שלי?” קראה
עדן.

”בוודאי עדן! תוכלי להראות לנו מה ציירת
בבקשה?” ענה מר לי.

”אני ציירתי עץ לכבוד חג ט”ו בשבט. בחג הזה אני
וההורים שלי נוטעים עץ כל שנה כדי להגן על
הסביבה” אמרה עדן.

”איזה ציור נהדר, עדן! תודה ששיתפת אותנו! איכות
הסביבה זה בהחלט נושא חשוב.” אמר מר לי.

נדיה התפלאה מהציורים של שאר התלמידים והרימה את ידה בביישנות כדי להראות את הציור שלה.

“נדיה, תוכלי בבקשה להראות לנו מה ציירת?” אמר מר לי.

“זה ציור של שאהם אל ניאסם. זה הוא חג שאנחנו חוגגים במצרים לברך את עונת האביב” אמרה נדיה. “ביום החג אנשים הולכים לפארק ומבלים זמן בטבע. יש גם הרבה ריקודים וכולם שמחים!”

“נשמע נהדר!” אמר מר לי.

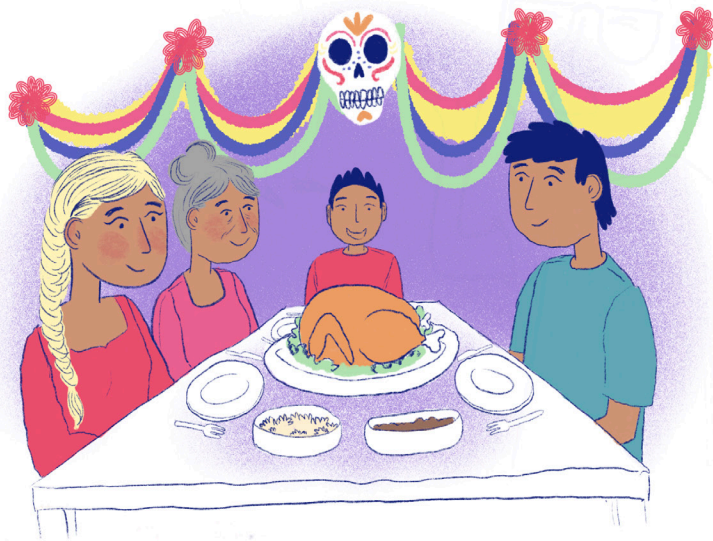
“הקטור אתה הבא בתור! מה ציירת?” שאל מר לי

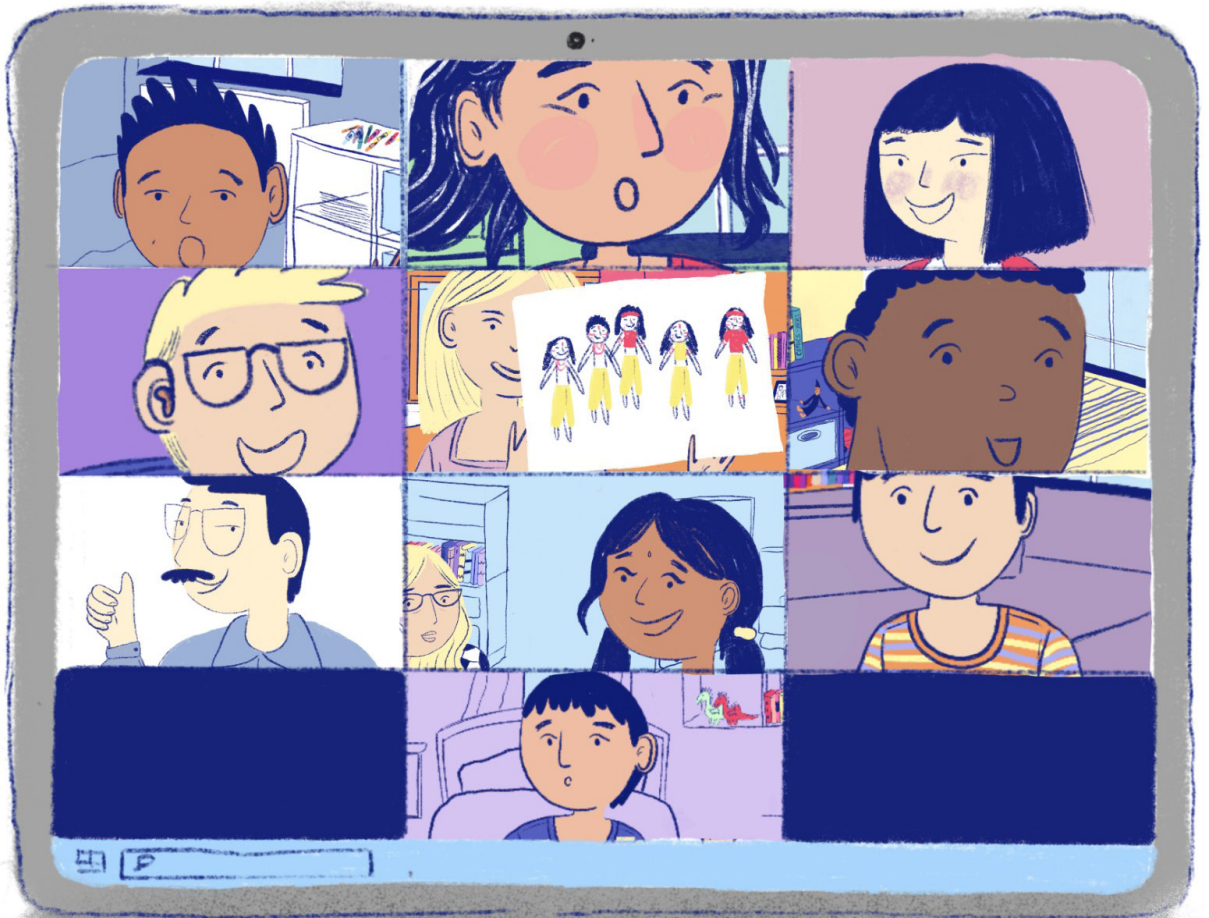
הקטור היסס מעט ואמר, “אההה... אני ציירתי ציור של ארוחה משפחתית שיש לנו פעם בשנה.”

“מה הסיבה לארוחה המיוחדת הזאת?” שאל מר לי

”אמא שלי הסבירה שהארוחה נעשית לכבוד בני משפחה שנפטרו. בספרדית אנחנו קוראים לארוחה “Dia de Los Muertos” הסביר הקטור.

הקטור הסתכל על הציור שלו וסיפר בחיוך לשאר התלמידים שהארוחה מזכירה לו את סבא שלו שגר בגואטמלה.

אוליבר היה הבא בתור וסיפר "ההורים שלי היגרו מאוסטרליה! כל שנה אנחנו טסים לאוסטרליה כדי לחגוג את פסטיבל טג'ונגו. המשפחה שלי מארגנת מסיבה ענקית ואנחנו צובעים את הגוף ומתלבשים בתחפושות מיוחדות".

”מה אתם חוגגים?” שאל מר לי

”אנחנו חוגגים את המנהגים של אבותינו ואת
התרבות שלנו” ענה אוליבר.

איזה יופי אוליבר! מי עוד רוצה לספר לנו על הציור
שציירתם?" שאל מר לי

ג'נה, המתרגמת של אלישה דיברה בשמה. "מר
לי, אלישה רוצה לשתף ולספר על הציור שלה".

"כמובן!" אמר מר לי

“אלישה מספרת שבהודו המשפחה שלה גם משתתפת בפסטיבל. האירוע נקרא דיוואלי ובמהלך הפסטיבל מדליקים הרבה נרות מסביב לעיר. אלישה מספרת שהמטרה של הפסטיבל היא לחגוג בריאות ואושר”
תרגמה ג'נה

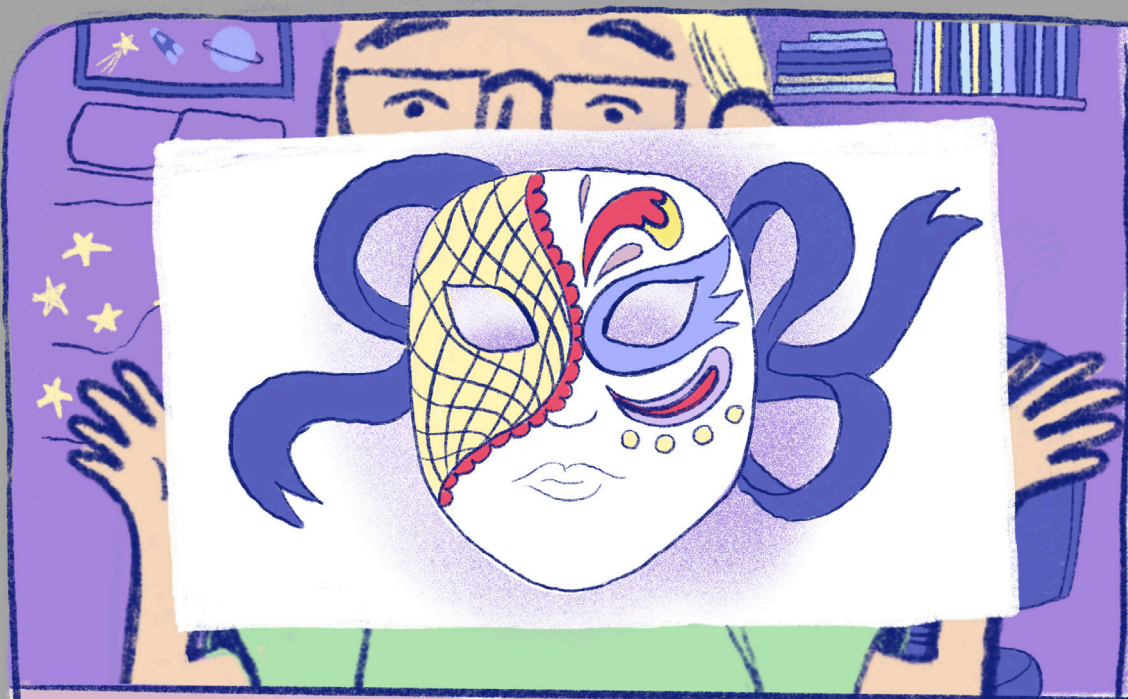
“איזה יופי! זה מאוד חשוב להעריך את מה שיש לנו”
אמר מר לי

לפתע ג'פרי קרא בהתרגשות "אני ציירתי מסכה! אני
ציירתי מסכה!"

"מסכות הם נהדרות! מה המשמעות שלהן בתרבות
שלך ג'פרי?" שאל מר לי

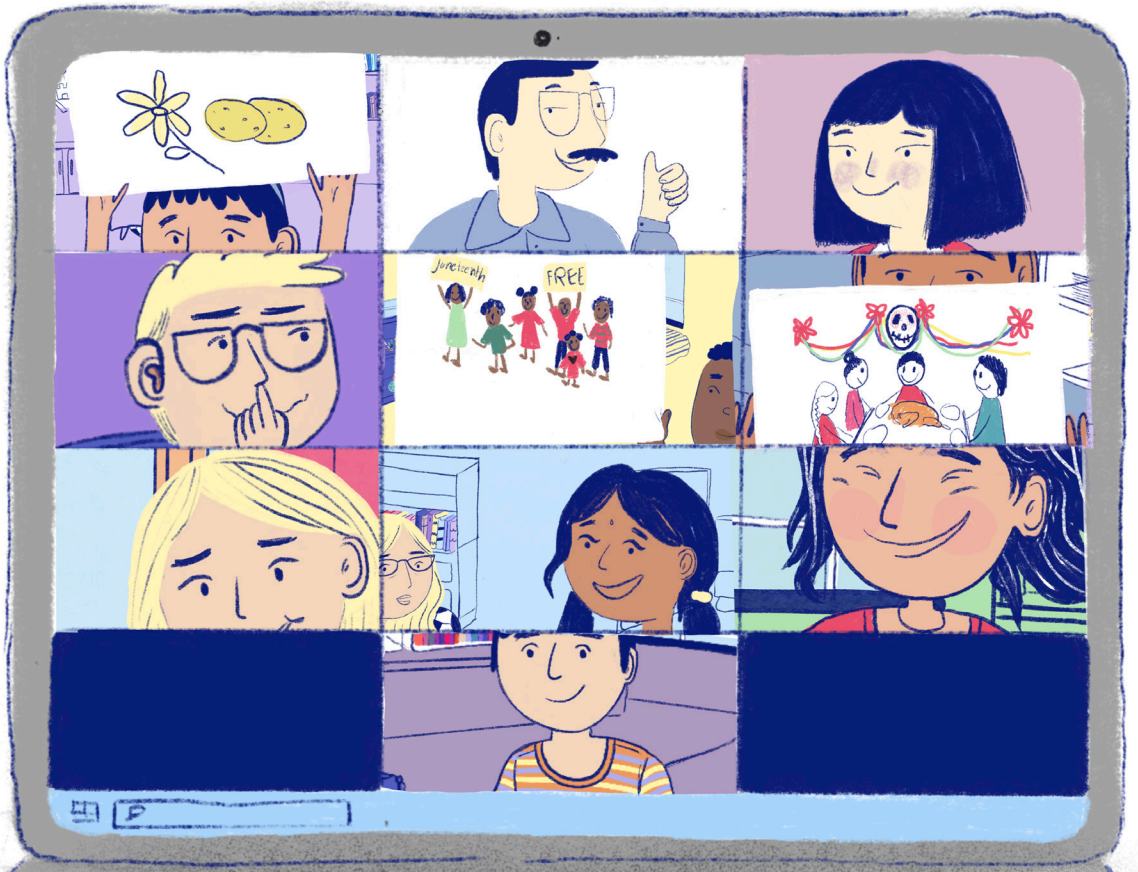
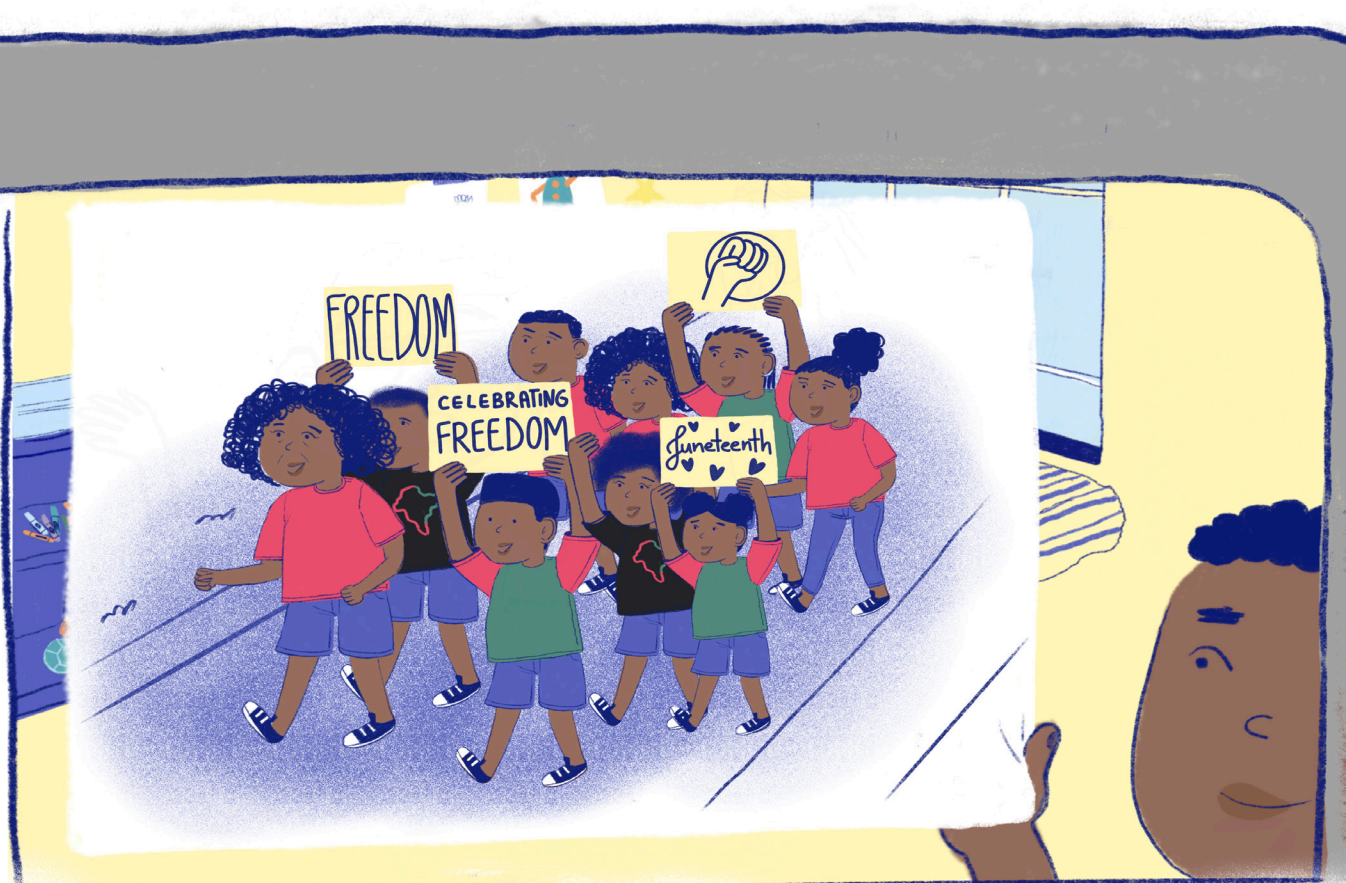
"אבא שלי לקח אותי לאיטליה לחגוג את הקרנבל!
בקרנבל כולם לובשים מסכות מקושטות וחוגגים
ביחד! אתה אוהב את המסכה שלי מר לי?" שאל ג'פרי

“זאת מסכה נהדרת והצבעים שבחרת מאוד יפים
תודה ששיתפת. מרקוס, אתה יכול לספר לנו עכשיו על
הציור שלך?” ביקש מר לי

”אוקי!” אמר מרקוס בהתרגשות. ”אני ציירתי תמונה של יום השחרור מעבדות! ביום הזה אני ומשפחתי חוגגים את שחרור אבותינו מעבדות. אנחנו בעיקר מציינים את האומץ שלהם.”

”וואו מרקוס” אמר מר לי ”זה ממש נוגע ללב.”

אחרי שכל התלמידים הראו את הציורים שלהם הם
הסתכלו סביב בשמחה

הם מאוד נהנו לשמוע את הסיפורים של כולם.

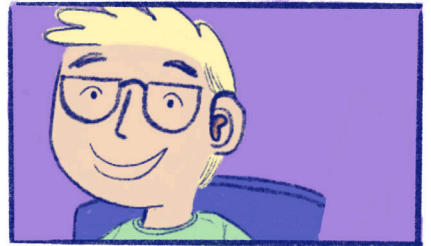
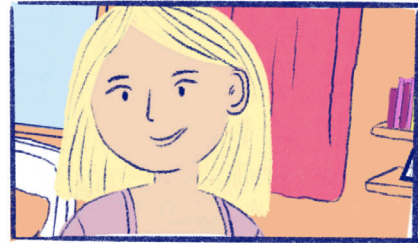
התלמידים הנהנו בהסכמה ואמרו "כן!"

"זה ממש מגניב" קרא הקטור ועדן הוסיפה בשקט
"מאוד אהבתי לשמוע את הסיפורים של כולם"

"אני שמח שנהנתם מהפעילות" אמר מר לי. "זה מאוד
חשוב להעריך שכל אחד מאיתנו הוא ייחודי וזה היופי
של הכיתה שלנו. "

YES!

“אם כל אחד מכם צייר את אותה תמונה, הפעילות הזאת
היתה די משעממת.” אמר מר לי. “אבל בגלל שכל
אחד מכם היה סיפור ייחודי, זאת הייתה חוויה מה
נה ומעניינת. אתם מסכימים?”

כל התלמידים הנהנו בהסכמה שוב ואמרו “כן!”. מר לי
חייך והראה לתלמידים את מסך המחשב
שלו.

כמה יופי יש בשוני והייחודיות של כל חבר
בכיתה היא כמו הקשת בענן

הסוף.

